

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 22ος • Αριθμός φύλλου 86 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2018

«Ας σταθούμε σε όσα μας δίνουν χαρά και μας φέρνουν όλους πιο κοντά»

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018 2^ο ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Το χωριό έχει μπει στους ρυθμούς του Ανταμώματος. Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι (του Χωριού και των Αθηνών) συντονίζουν με πολύ μεράκι, με πολύ προσμονή όλες τις λεπτομέρειες αυτής της διοργάνωσης. Το **2ο ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ** θέλουμε να είναι σταθμός για το χωριό μας και τους απανταχού Κακουραίους.

Όπως έχει ανακοινωθεί από πέρυσι, μέσω της Εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ», ο προγραμματισμός του Ανταμώματος είναι την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου του 2018.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων έχει καθοριστεί και σε προσκαλούμε να συμμετάσχετε και εσύ.

1. ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, επίσημη έναρξη του 2ου ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟΥ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ, το πρωί με τον εκκλησιασμό στην εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης. Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας η επίσημη υποδοχή με δεξίωση στην Αίθουσα του Συλλόγου (που είναι πλέον κλιματιζόμενη). Οι Σύλλογοι θα έχουν ετοιμάσει ένα όμορφο περιβάλλον και θα προσφέρουν ένα πλούσιο γεύμα σε όλους τους συγχωριανούς μας. Βεβαίως μετά το φαγητό θα ακολουθήσει χορός με όμορφα παραδοσιακά τραγούδια από DJ.

2. ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στις 9:00 μ.μ. ζωντανεύουμε πάλι το Δημοτικό μας Σχολείο. Στο προαύλιό του, η καταξιωμένη Θεατρική Ομάδα Μεγαλόπολης θα παρουσιάσει την θεατρική παράσταση «**Λα Νόνα**». Μια ξεκαρδιστική αλληγορική κωμωδία. Είσοδος δωρεάν.

3. ΠΕΜΠΤΗ 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ επαφή με την ιστορία και τις ομορφιές της πατρίδας μας. **ΕΚΔΡΟΜΗ στην αρχαία ΜΕΣΣΗΝΗ και ξενάγηση από ξεναγό**, μια ολόκληρη αρχαία πόλη σε πολύ καλή κατάσταση.

4. ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στις 9:00 μ.μ. στην πλατεία του χωριού, μια μοναδική **μουσικοχορευτική – θεατρική παράσταση** με θέμα: «**Αναβίωση εθίμων παραδοσιακού γάμου της περιοχής μας**» και ένα μοναδικό γλέντι μετά την παράσταση από την ίδια ορχήστρα που θα την συνοδεύει. Βεβαίως μετά την παράσταση θα είναι διαθέσιμο ένα **καλό μενού με ποτό και φαγητό** σε τιμή κόστους (10€ ενήλικες, 5€ κάτω των 17 ετών).

5. ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στις 8:00 μ.μ. στο χώρο της αίθουσας του Συλλόγου θα δημιουργήσουμε και θα γευθούμε παραδοσιακά προϊόντα (τραχανά, χυλοπίτες, δίπλες, λουκουμάδες), που θα μας διεγείρουν όμορφες μνήμες.

Συνέχεια στην 2η σελ.

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενησει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα:
τηλ. 27960-61154 & 27960-61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

- α. Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- β. Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Α/φών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- γ. Με επιταγές εσωτερικού: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής, Γλάδστωνος 10 Αθήνα, Τ.Κ. 10677
- δ. Μπορείτε να καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής Αρ. Λογ/μού 65648001090

ε. ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ
Παρακαλούμε τους ξενιτεμένους Κακουραίους να μην στέλνουν τσεκ στο Σύλλογο γιατί οι τράπεζες δεν τα δέχονται.

Μπορείτε όμως να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του Συλλόγου. Το όνομα του Συλλόγου είναι: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής με IBAN:

GR 510110 6560 0000 6564 8001090 ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Μην στέλνετε επιταγές ή επιστολές στο όνομα της εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ».

Γιάννης Σταματόπουλος
ομιλητής

25η Μαρτίου 2018

Εορτάστηκε και φέτος η επέτειος της 25ης Μαρτίου 1821 στο χωριό μας.

Μετά τη θεία λειτουργία τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο κ. **Γιάννης Δημ. Σταματόπουλος**, με θέμα τον **Ιωάννη Καποδίστρια**.

Λεπτομέρειες της ομιλίας στο <https://www.youtube.com/watch?v=R3BTQ7hPXr0>

Εορτή Αγίου Γεωργίου στο Κακούρι

Με λαμπρότητα εορτάστηκαν και φέτος οι μέρες του Πάσχα στο χωριό μας και ο επίλογος γράφτηκε στο γραφικό εξωκλήσι του Αγίου Γεωργίου.

Μετά την πανηγυρική θεία λειτουργία ακολούθησε γεύμα στους παρευρισκομένους.

Κινδυνεύουν οι Αγιογραφίες του Ιερού Ναού των Αγίων Κων/νου και Ελένης στο χωριό μας

Λεπτομέρειες στην 4η σελ.

Το πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου

Τα πανηγύρια ήταν και είναι μια όαση, μια στιγμή ξενοιασιάς και μια ευκαιρία για διασκέδαση στη σκληρή και κοπιαστική ζωή που ζουν οι άνθρωποι. Στη δική μας περιοχή και στο δικό μας χωριό το ετήσιο πανηγύρι γίνεται του Αγίου Κωνσταντίνου.

Συνέχεια στην 2η σελ.

Από πού κρατάει η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Έρευνα - Πρωτοτύπηση
Γιάννης Δημ. Σταματόπουλος
(1960/7/202)

Το βιβλίο διατίθεται στο χωριό μας από την κ. **Δήμητρα Ρόκκα**, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.
Τιμή: 30€

Η έκπληξη των Συλλόγων του χωριού μας για το φετινό Κακουραϊκό Αντάμωμα θα είναι ένα λεύκωμα με φωτογραφίες από τη ζωή μας στο χωριό μέχρι σήμερα

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, «ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ». Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο Γιώργος Νικ. Σταματόπουλος και η Άννα Σταματέλου απέκτησαν στις 12 Απριλίου 2018 το πρώτο τους παιδάκι, **αγόρι**.

Στους ευτυχείς γονείς και παππούδες Νίκο και Θεοδώρα ευχόμαστε να τους ζήσει.

► Στις 28/4/2018 ο Ηλιόπουλος Λεωνίδας και η Βασιλική Γιαννιώση απέκτησαν ένα **κοριτσάκι**.

► Στις 6/5/2018 ο Οψιμούλης Χρήστος και η Θεοδώρα Χρόνη απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους, **κοριτσάκι**.

► Ο Γιάννης Ρέκκας και η Βασιλική Καζά, το γένος Σούλας Αντωνοπούλου, απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους, **αγόρι**.

Να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

Βαπτίσεις

► Ο Δαγρές Γιώργος και η Σοφία Τσουμάκου το γένος Γεωργίας Παυλή του Αναστασίου βάπτισαν το δεύτερο παιδάκι τους και το ονόμασαν **Αναστάσιο** προς τιμήν του προπάππου **Αναστασίου Παυλή**.

Η βάπτισή έγινε στην Αγία Φωτεινή.

► Ο Αθανάσιος Αντώνης και η Εμμανουηλίδου Φωτεινή βάπτισαν στις 3 Ιουνίου 2018 το δεύτερο παιδάκι τους και το ονόμασαν **Ελευθέριο**.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς, γιαγιάδες και παππούδες να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα και να τα καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Συγχαρητήρια

Θερμά συγχαρητήρια στον ανιψιό μας **Σωτήρη Μ. Μπρότση** που έλαβε το μεταπτυχιακό του στην Επιστήμη και Τεχνολογία των Υπολογιστών από το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.

Του ευχόμαστε καλή δύναμη και επιτυχία στη συνέχιση των σπουδών του!

Οι θείες: Ειρήνη, Θεοδώρα, Λυδία

ΔΩΡΕΑ ΣΤΟΝ ΞΕΝΩΝΑ

► Η **Ντίνα Παναγιώταρου** χάρισε στον Ξενώνα το νυφικό της γιαγιάς της **Ντίνας Μπρότση**.

Την ευχαριστούμε πολύ.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Στον Ξενώνα του Συλλόγου στο χωριό υπάρχουν προηγούμενα τεύχη της εφημερίδας «**ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ**». Όσοι κρατούν την εφημερίδα και τους λείπουν τεύχη παρακαλούμε να απευθυνθούν στην υπεύθυνη του Ξενώνα κ. **Δήμητρα Ρόκκα** ή στα μέλη του Δ.Σ. για να τους δοθούν.

Τα τεύχη θα κρατηθούν μέχρι τα τέλη του Σεπτεμβρίου του 2018. Ύστερα θα δοθούν για πολυτοποίηση.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρικού Γιώργη Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γιώργη
Ελένη Δήμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
Κακαρικού Γιώργη

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Θέρος και γλυκό ψωμί

Γράφει η Γεωργία Κακαρικού

Εικόνες και θύμησες, μιας άλλης εποχής.

Σπορά, θέρος, αλώνισμα, άλεσμα, ζύμωμα, ψωμί. Γλυκό ψωμί!

Και σκορπάει η σκέψη στα στάχυα, στα χερσόβολα, στο αχολό των ξωμάχων, και στα χλιμιντρίσματα των αλόγων, και έσμιγαν με το τραγούδι των τζιτζικιών και τα κελαηδίσματα των φτερωτών του ουρανού και ήταν σωστό πανηγύρι στη φύση...

Και τα άσπρα μαντήλια των γυναικών ανέμιζαν και έλαμπαν στον ήλιο τα δρεπάνια.

Και όταν έπεφτε το σκοτάδι, περνούσαν αλησμόνητες βραδιές στις θημωνιές κάτω στα αλώνια, (για να μην αφήσουν απροστάτευτο το βίος τους).

Ξεκουράζονταν ξαπλωμένοι κάτω από τον ξάστερο ουρανό που ήταν γεμάτος μυστικά και σύμβολα, και περνούσαν αλησμόνητα με το φως του φεγγαριού, με αμέτρητες ιστορίες, με θύμησες και γέλια.

Και περνούσε η νυχτιά και ερχόταν ο ήλιος καυτός το πρωί για να συνεχίσει η σκληρή δουλειά ίσαμε να μαζευτεί και αλωνιστεί κι ο τελευταίος σπόρος.

Το πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου

Συνέχεια από την 1η σελ.

Κάθε χρόνο, το πανηγύρι είναι τόπος συνάντησης, συνεύρεσης και ανταμώντος των κατοίκων του χωριού μας, αλλά και με τους κατοίκους των γειτονικών χωριών που έρχονταν στο τοπικό μας πανηγύρι. Πάντα, του Αγίου Κωνσταντίνου εορτάζεται, με μεγαλοπρέπεια. Το βράδυ στον εσπερινό γίνεται η περιφορά της εικόνας. Το βράδυ της επομένης, δηλαδή ανήμερα, διασκεδάζουμε στην αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων με χορούς και τραγούδια.

Σήμερα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, σε μια εποχή που τα πάντα τείνουν να ισοπεδωθούν, να αλλοιωθούν και να εξαφανιστούν η διατήρηση του πανηγυριού, του πανάρχαιου αυτού εθίμου που εμείς κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας, είναι ένα στοίχημα για εμάς τους νεότερους. Στοίχημα που έχει στοιχία πολιτισμού και κουλτούρας της πατρίδας μας και της περιοχής μας, ιστορικής συνέχειας και ιστορικής μνήμης, στοιχεία λειτουργίας σαν συνδεδετικός κρίκος για συνεύρεση και κοινό αντάμωμα ανάμεσά μας, μιας και είμαστε όλοι μας διασκορπισμένοι δεξιά και αριστερά, μακριά από τη γη εν έ τ ε ρ α γη και τη γη των προγόνων μας. Αν ποτέ σταματήσει το πανηγύρι, ίσως τότε να έχει σταματήσει να υπάρχει και το χωριό.

Τελειώνοντας θα έλεγα ότι από εμάς τους ίδιους εξαρτάται αν θα πετύχουμε ή θα αποτύχουμε σε αυτό το στοίχημα, αν δηλαδή θα εξακολουθήσει να γίνεται το πανηγύρι και να υπάρχει και το χωριό μας.

Γεωργία Παν. Κακαρικού (εκπαιδευτικός)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018 2ο ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Συνέχεια από την 1η σελ.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ μετά την εκκλησία, ο Ξενώνας ανοίγει τις πύλες του για να υποδεχθεί όλους μας, να ξεναγηθούμε στους χώρους του και να μας προσφέρει καφέ, αναψυκτικό και γλυκό.

7. ΠΕΜΠΤΗ 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στις 7:00 μ.μ. στο γήπεδο του Λεβιδίου, ο ετήσιος καθιερωμένος ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των διαφορετικών γενιών του χωριού μας.

8. ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στις 9:00 μ.μ. στον κήπο του Ξενώνα, όλοι μας θα απολαύσουμε στο όμορφο περιβάλλον του, μια μαγική βραδιά με ζωντανή μουσική από ορχήστρα με όμορφα ρομαντικά λαϊκά τραγούδια και πλούσιο γεύμα δωρεάν.

Βεβαίως για όσους προγραμματίσουν να έρθουν νωρίτερα από τις 5 Αυγούστου θα μπορούν να συμμετέχουν και σε άλλες εκδηλώσεις, όπως αυτές που ήδη έχουν προγραμματιστεί:

• **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ** στο άλσος του Αι Λιά, μετά την θεία λειτουργία σε ένα όμορφο σκηνικό με τραπέζοκαθίσματα θα προσφερθεί δωρεάν γουρνοπούλα, σαλάτα, γραβιέρα και κρασί.

• **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, δύο μέρες πριν το Αντάμωμα στην πλατεία** του χωριού θα γίνει το καθιερωμένο μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι. Για φέτος στο τραγούδι θα είναι ο Γιάννης Κατσιγιάννης, ο Γιώργος Μπέκιος και η Δήμητρα Μπέκιου, στο δε κλαρίνο ο Κώστας με τον Μάκη Αριστόπουλο.

Καλούμε όλους τους απανταχού Κακουραϊούς, είτε διαμένουν στο εξωτερικό είτε στην Ελλάδα, να προγραμματίσουν από τώρα την παρουσία τους στο Κακούρι τις ημέρες του Δεκαπενταύγουστου του 2018. Σας περιμένουμε με πολλή – πολλή αγάπη.

Αυτό το κάλεσμα είναι κάλεσμα νοσταλγίας και αγάπης από όλους προς όλους. **Μετέφερε αυτό το μήνυμα, αυτό το ραντεβού προς όλους.** Σημείωσε τώρα στην ατζέντα σου «**ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018 στο ΚΑΚΟΥΡΙ**». Κλείνουμε αυτό το κάλεσμα με τους στίχους ενός από τα πιο υπέροχα παραδοσιακά τραγούδια που έχουν γραφτεί.

*«Δε θέλω πια την ξενιτιά, από μικρός γυρίζω,
επόμενα τον τόπο μου, θυμούμαι και δακρύζω.
Την κρύα βρύση του χωριού ήθελα ν' αγναντέψω,
να πιω νεράκι δροσερό, τα χείλη μου να βρέξω.
Θέλω ν' ακούσω να χαρώ, τραγούδια του χωριού μου,
που κλαίω σαν τα θυμαλά, δεν βγαίνουν απ' το νου μου.
Αρνάκια θέλω για να ιδώ, ν' ακούσω κουδουνάκια,
φωνές γλυκές στις ρεματιές που κελαηδούν πουλάκια.»*

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι του Κακουρίου

Σας περιμένουμε!!!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Παπαδημητρίου-Περδίου Ιωάννα	50\$ USA
Λαγούση Παναγιώτα του Θεοδ.	100\$ USA
Κακαρικού Αθανασία του Θεοδ.	50\$ USA
Σπυροπούλου-Βέμη Σωτηρία	50\$ Αυστρ.
Χρονόπουλος Θεόδωρος	30€
Δούρου Φωτεινή	30€
Σταθούλη Βασιλική	20€
Παναγοπούλου Πελαγία	20€
Παπαγεωργίου-Κανδρεβιώτη Ελένη	50€
Σταματόπουλος Νίκος του Γεωργ.	50€
Σταματοπούλου Αφροδίτη του Γεωργίου	20€
Κολιοπούλου Κωστούλα του Νικ.	20€
Σπυροπούλου Μαργαρίτα του Ανασ.....	20€
Κωτσιοβός Μιχάλης του Δημ.	50€
Κακαρικού-Κουτσούκου Πίτσα του Θεοδ.	20€
Κολιοπούλου-Μπέτα Ρούλα του Δημ.	50€
Κουσιάκης Ιωάννης	50€
Κουσιάκης Κώστας	50€
Μπουρτσουκλή Παρασκευή	50€
Ζηροπούλου Φρόσω	50€
Κακαρικός Αθανάσιος	20€
Τσαγκαλάκης Δημήτρης	30€
A.P.S	120€
Ζιωτόπουλος Παντελής	60€
Σταθούλης Βασίλης	80€

Ρόκκα Ν. Χρυσάνθη
Δικηγόρος
Εθνικής Αντιστάσεως 57-59
Τρίπολη Τ.Κ. 22100
Κιν.: 6982582902
xrusa.rokka@gmail.com

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ
Ανταλλακτικά-Service
Οικιακών Συσκευών
28ης Οκτωβρίου 50
Τηλ.: 2710-239451 Τρίπολη

Η άλωση της Πόλης

Της Ελένης Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

29 Μαΐου και το μυαλό όλων μας τρέχει σε κείνη την αποφράδα μέρα της 29ης Μαΐου του 1453. Την ημέρα που χάσαμε την Κωνσταντινούπολη, την Πόλη, ή την Βασιλεύουσα, όπως την έλεγαν. Την πόλη στην οποία συναντήθηκε ο Ελληνισμός με τον Χριστιανισμό και μεγαλούργησαν.

Η άλωση της Κωνσταντινούπολης υπήρξε το αποτέλεσμα της πολιορκίας της Βυζαντινής πρωτεύουσας, της οποίας αυτοκράτορας ήταν ο **Κων/νος ΙΑ΄ Παλαιολόγος**, από τον Οθωμανικό στρατό, με επικεφαλής το σουλτάνο **Μωάμεθ Β΄**. Η πολιορκία διήρκεσε από τις 6 Απριλίου έως την Τρίτη, 29 Μαΐου 1453. Η άλωση της Πόλης σήμαινε και το τέλος της υπερχλιετούς Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Από πολλούς ιστορικούς θεωρείται ότι η Άλωση σηματοδοτεί το τέλος του μεσαίωνα και την έναρξη της Αναγέννησης.

Μια πανέμορφη πόλη η **Κωνσταντινούπολη** που τη χωρίζει ο Βόσπορος στο Ευρωπαϊκό κομμάτι και στο Ασιατικό. Ιδρύθηκε το 658 π.Χ. στη θέση της αρχαίας πόλης Βυζάντιο από Μεγαρείς αποίκους, με επικεφαλής τον Βύζαντα, από τον οποίο και πήρε το όνομά της. Ονομαζόταν και Νέα Ρώμη, όνομα που όμως δεν επικράτησε πολύ. Η πόλη έγινε γρήγορα γνωστή ως **Κωνσταντινούπολη**, από το όνομα του ιδρυτή της **Μεγάλου Κωνσταντίνου**. Άλλες ονομασίες που της αποδόθηκαν είναι «**Βασιλεύουσα**», «**Βασιλείς των πόλεων**», **Μεγαλόπολις**, **Ανθούσα** και **Επτάλοφος**, γιατί είναι περιτριγυρισμένη από επτά λόφους, όπως και η Ρώμη.

Κωνσταντινούπολη ήταν η ονομασία μέχρι το 1923. Η διεθνής ονομασία της πόλης σήμερα είναι Ινσταμπούλ «εις την πόλη» αναγνωρισμένη επίσημα από την Τουρκική Δημοκρατία στις 28 Μαρτίου του 1930. Οι κάτοικοί της την αποκαλούσαν απλά «**Πόλη**» όπως αποκαλείται συχνά μέχρι σήμερα από τους Έλληνες.

Τη Δευτέρα 28 Μαΐου, όλα ήταν σιωπηλά. Όλοι πίστευαν πως ήρθε η ώρα της επίθεσης από πλευράς Τούρκων και άρχισαν να τελειώνουν, όσο μπορούσαν καλύτερα, τις προετοιμασίες για την άμυνα.

Εκείνη τη Δευτέρα, στρατιώτες και πολίτες ξέχασαν τις φιλονικίες τους και εργαζόνταν πυρετωδώς, για να επισκευάσουν τα κατεστραμμένα αμυντικά έργα, ενώ συγχρόνως σχηματίστηκε μια μεγάλη λιτανεία.

Στο τουρκικό στρατόπεδο επικρατούσε σιωπή, ενώ στην πόλη ηκούσαν οι καμπάνες και τα ξύλινα σήμαντρα, καθώς οι εικόνες και τα Άγια Λείψανα μεταφέρονταν στους ώμους των πιστών και περιφέρονταν μέσα στους δρόμους και σε όλο το μήκος των τεχνών. Πλήθος πιστών ακολουθούσε ψάλλοντας το «Κύριε Ελέησον».

Στη λιτανεία συμμετείχε και ο ίδιος ο αυτοκράτορας και στο τέλος μίλησε στον κόσμο. Ο **Κων/νος Παλαιολόγος** είπε στους ακροατές του ότι επρόκειτο ν' αρχίσει η επίθεση. Στους Έλληνες υπηκόους του είπε ότι ένας άνδρας έπρεπε να είναι έτοιμος να πεθάνει είτε για την **πίστη**, είτε για την **πατρίδα** του, είτε για την **οικογένειά** του, είτε για τον **ηγεμόνα** του. Τώρα ο λαός του έπρεπε να πεθάνει και για τους τέσσερις αυτούς λόγους. Μίλησε για τη δόξα και τις παραδόσεις της μεγάλης αυτής αυτοκρατορικής πόλης. Μίλησε για τη δολιότητα του άπιστου σουλτάνου που είχε προκαλέσει τον πόλεμο, προκειμένου να καταστρέψει την αληθινή πίστη και να βάλει τον άπιστο Προφήτη του στη θέση του Χριστού.

Τους παρότρυνε να θυμούνται ότι ήταν απόγονοι των ηρώων της αρχαίας Ελλάδας και της Ρώμης και να είναι αντάξιοι των προγόνων τους. Ο ίδιος είπε ότι ήταν έτοιμος να πεθάνει για την πίστη του, την πόλη και το λαό. Στη συνέχεια ζήτησε να τον συγχωρήσουν οι υπουργοί του, εάν ποτέ είχε κάποιον προσβάλει.

Η ημέρα είχε σχεδόν τελειώσει και τα πλήθη κινούνταν προς την εκκλησία της Αγίας Σοφίας. Αργότερα, εκείνο το βράδυ ο αυτοκράτορας πήγε με το αλόγο του στη μεγάλη εκκλησία και έκανε την ειρήνη του με το Θεό. Στη συνέχεια πήγε στο παλάτι και αποχαιρέτησε το υπηρετικό προσωπικό. Επίσης, έκανε ό,τι έκανε με τους υπουργούς του. Τους ζήτησε συγχώρεση για οποιαδήποτε αγένεια είχε δείξει απέναντί τους.

Τα μεσάνυχτα ανέβηκε πάλι στο αλόγο του και συνοδευόμενος πάντα από τον πιστό του Φραντζή επισκέφθηκε όλο το μήκος των τεχνών. Ήθελε να διαπιστώσει με τα ίδια του τα μάτια εάν οι πύλες ήταν κλειστές και να εμψυχώσει τους άντρες. Ύστερα ανέβηκε σ' έναν πύργο, από τον οποίο μπορούσε να βλέπει όλο τον Κεράτιο κόλπο. Μετά από μια ώρα, είπε στον πιστό του Φραντζή να φύγει και από τότε δεν ξανασυναντήθηκαν ποτέ. Λέγεται ότι έπεσε στη μάχη ως απλός στρατιώτης. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για το θάνατό του. Περιίπου στις μιάμιση το πρωί ο σουλτάνος έδωσε διαταγή για επίθεση. Ο ξαφνικός θόρυβος ήταν τρομακτικός. Οι Τούρκοι όρμησαν βγαίνοντας πολεμικές κραυγές, ενώ τους παρότρυναν τύμπανα, σάλπιγγες και φλογέρες.

Τα Χριστιανικά στρατεύματα περίμεναν σιωπηλά. Όταν όμως οι φρουροί στους πύργους των τεχνών, έδωσαν το σύνθημα του συναγερμού, οι εκκλησίες κοντά στα τείχη άρχισαν να χτυπούν τις καμπάνες τους και η μία εκκλησία μετά την άλλη μετέδιδε τον ήχο του συναγερμού. Ετσι η είδηση έφτασε και στην Αγία Σοφία. Οι πιστοί ήξεραν πια ότι η μάχη είχε αρχίσει. Οι άνδρες σε μάχη ηλικία έλαβαν θέσεις αλλά και οι γυναίκες έσπευσαν στα τείχη για να βοηθήσουν κουβαλώντας νερό για να φρεσκαριστούν οι άντρες. Οι γέροι και τα παιδιά μαζεύτηκαν στις εκκλησίες. Η Αγία Σοφία κατάμεστη. Όλο το βράδυ, με δάκρυα στα μάτια και κομμένη την ανάσα, έψαλλαν τον Ύμνο προς την

Παναγία «**Τη Υπερμάχου Στρατηγώ τα νικητήρια**».

Οι μάχες που δίνονταν στα τείχη σκληρές και άνισες. Οι χριστιανοί ήταν εξουθενωμένοι. Πολεμούσαν για περισσότερες από τέσσερις ώρες, με μόνο μερικές στιγμές ανάπαυσης αλλά πολεμούσαν με απελπισία γνωρίζοντας ότι, εάν έκαναν πίσω, αυτό θα ήταν το τέλος. Πίσω τους στην Πόλη σήμαιναν οι καμπάνες και στον ουρανό υψωνόταν ένα μεγάλο μουρμούρισμα προσευχών.

Τώρα ο αγώνας γινόταν σώμα με σώμα. Κάποια στιγμή οι Χριστιανοί άρχισαν να πιστεύουν ότι ο αγώνας εξασθενούσε κάπως. Αλλά η μοίρα ήταν εναντίον τους. Στη γωνία του τείχους των Βλαχερνών υπήρχε μισοκρυμμένη σ' έναν πύργο μια μικρή πύλη εξόδου γνωστή ως **Κερκόπορτα**. Είχε κλεισθεί πριν από πολλά χρόνια αλλά οι γέροι τη θυμόντουσαν. Ακριβώς πριν από την έναρξη της πολιορκίας την είχαν ξανανοιξει. Στη διάρκεια του αγώνα την είχαν χρησιμοποιήσει ξανά και αποτελεσματικά εναντίον των Τούρκων. Κάποιοι όμως, επιστρέφοντας από μία έξοδο, ξέχασε να την κλείσει και να αμπαρώσει την μικρή πύλη πίσω του. Μερικοί Τούρκοι παρατήρησαν το άνοιγμα, όρμησαν μέσα απ' αυτό και τότε έγινε ό,τι έγινε. Όρμησαν μέσα στην Πόλη σα θηρία και άρχισαν οι λεηλασίες, οι φωτιές και η σφαγή.

Οι Τούρκοι κατάλαβαν ότι οι αιχμάλωτοι και τα λάφυρα θα τους έφεραν μεγάλο κέρδος. Ληλάτησαν το αυτοκρατορικό παλάτι στις Βλαχερνές, αρπάζοντας όλους τους θησαυρούς του. Έκαιγαν βιβλία, εικόνες, έσπαζαν τα ψηφιδωτά και τα μάρμαρα στους τοίχους. Με λίγα λόγια δεν άφηναν τίποτα όρθιο. Το χειρότερο απ' όλα κατέστρεψαν την εικόνα της Θεομήτορος, της Οδηγήτριας, της ιερότερης εικόνας σε όλο το Βυζάντιο, την οποία, όπως έλεγαν οι άνθρωποι, είχε ζωγραφίσει ο Άγιος Λουκάς. Την είχαν μεταφέρει από την εκκλησία της, πλάι στο παλάτι, στην αρχή της πολιορκίας, ώστε η ενεργειακή της παρουσία να εμπνέει τους αμυνόμενους πάνω στα τείχη.

Όπως είπαμε, ο αυτοκράτορας πέθανε ανάμεσα στο πλήθος και οι Τούρκοι αποφεύγαν τα περισσότερα πτώματα. Ο αφοσιωμένος του φίλος ο Φραντζής έμαθε ότι, όταν ο σουλτάνος έστειλε να ψάξουν για το σώμα, πλύθηκε ένας αριθμός από πτώματα και κεφάλια, με την ελπίδα να τον αναγνωρίσουν.

Τελικά βρέθηκε ένα σώμα με έναν αετό κεντημένο στις κάλτσες και αποτυπωμένο στις περικνημίδες. Υπέθεσαν ότι ήταν δικό του και ο σουλτάνος το έδωσε στους Έλληνες για να το θάψουν. Ο αφοσιωμένος φίλος του Φραντζής δεν το είδε και είχε κάποιες αμφιβολίες. Στους μεταγενέστερους αγώνες έδειχναν στους ευσεβείς έναν ανώνυμο τάφο στη θέση Βεφά, ως χώρο ταφής του αυτοκράτορα. Η αυθεντικότητά του δεν αποδείχθηκε ποτέ και τώρα πλέον έχει παραμεληθεί και λησμονηθεί.

ΘΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο τόπος που θυσιάστηκε ο τελευταίος αυτοκράτορας καθώς και ότι δεν διασώθηκαν πληροφορίες για τις τελευταίες στιγμές του στο πεδίο της μάχης, αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης για ποικίλους θρύλους, με κυριότερο αυτόν του «**μαρμαρωμένου βασιλιά**» που περιμένει τη στιγμή ν' ανακτήσει την Πόλη και την αυτοκρατορία του.

Μια λαϊκή Χριστιανική Παράδοση αναφέρει ότι τη στιγμή που οι Τούρκοι διέρρηξαν την Πύλη της Αγίας Σοφίας, τελούσαν η θεία λειτουργία και ο ιερέας, τη στιγμή που είδε τους μουσουλμάνους να ορμούν μέσα στους πιστούς, εξαφανίστηκε μέσα στον τοίχο, πίσω από το Άγιο Βήμα που άνοιξε μπροστά του κατά τρόπο θαυμαστό.

Λέγονταν ότι, όταν η Κωνσταντινούπολη θα επανέλθει στα χέρια των Χριστιανών, ο ιερέας θα βγει από τον τοίχο και θα συνεχίσει τη λειτουργία.

Ένας άλλος θρύλος λέει ότι ο αυτοκράτορας **Κωνσταντίνος** στο ένα του χέρι είχε έξι δάχτυλα και, αν βρεθεί κάποιος Έλληνας που θα έχει έξι δάχτυλα, τότε θ' αποκτήσει (ο **Κωνσταντίνος**) την Πόλη και την αυτοκρατορία του.

Επίσης, λέγεται ότι μια γιαγιά, ενώ θηγάνιζε ψάρια, την ώρα που έπεσε η πόλη, έφραξε τα ψάρια από το τηγάνι κι έπεσαν στο Βόσπορο για να ξαναζωντανέψουν όταν ελευθερωθεί η Πόλη.

Η Άλωση της Πόλης ήταν η αρχή της υποδούλωσης της Ελλάδας στους Τούρκους, που κράτησε 400 ολόκληρα χρόνια, ως το 1821.

Το ποίημα που ακολουθεί αναφέρεται στην

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Σημαίνει ο Θεός, σημαίνει η γη, σημαίνουν τα επουράνια, σημαίνει κι η Αγία-Σοφία το Μέγα Μοναστήρι με τετρακόσια σήμαντρα κι εξήντα δυο καμπάνες. Κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς και διάκος. Ψάλλει ζερβά ο Βασιλιάς δεξιά ο Πατριάρχης κι απ' την πολλή την ψαλμουδιά εσειόντανε οι κολόνες. Να μπουίνε στο Χερουβικό και να βγει ο βασιλέας φωνή τους ήρθε εξ ουρανού κι απ' Αρχαγγέλου στόμα. «Πάψε τε το Χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τ' Άγια. Παπάδες πάρτε τα ιερά και σεις κεριά σβηστείτε, γιατί είναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει. Μόν' στείλτε λόγο στη Φραγκιά να 'ρθούνε τρία καράβια, τό 'να να πάρει το Σταυρό, και τ' άλλο το Ευαγγέλιο, το τρίτο το καλύτερο την Αγία Τράπεζά μας μη μας την πάρουν τα σκυλιά και μας τη μαγαρίσουν». Η Δέσποινα εταράχτηκε και δάκρυσαν οι εικόνες. «Σώπασε κυρά Δέσποινα και μην πολυδακρύζεις, πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θά 'ναι».

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Γιάννης Δ. Σταματοπούλος

Έρχεται το συμπεθεριό - Λαμπαδηφορία

Η κεντρική ιδέα της ατάκας του φύλλου αυτού έχει παρθεί από το βιβλίο του αείμνηστου **Χρήστου Δάμη** και έχει πρωταγωνιστή τον **γερο-Χρήστο Συμπόνη του Κουβαρντά**.

Το σπίτι του Κουβαρντά ήταν εκεί που σήμερα είναι η πάνω μικρή πλατεία του χωριού, δίπλα στο Γιαννιωσαίικο και μπροστά από το Ντουραϊκό σπίτι. Το σπίτι αυτό ήταν ταυτόχρονα, καφενείο, μπακάλικο και σπίτι και ήταν από τα πρώτα μαγαζιά της πάνω αγοράς του χωριού.

Όταν ο γιος του Μήτσος έφυγε οικογενειακώς τη δεκαετία του 1960 για Αυστραλία δώρισε το σπίτι στην Κοινότητα και αυτή με τη σειρά της το έκανε πλατεία όπως είναι σήμερα.

Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ήταν μια μεγάλη και γενναιόδωρη προσφορά στο χωριό μας.

Ο Χρήστος ο Κουβαρντάς είχε πάρει γυναίκα από τους Μπαρουξιάους την Ελένη Αναστασιάδη και μαζί της είχε αποκτήσει 4 παιδιά (3 αγόρια και 1 κορίτσι). Δυστυχώς η γυναίκα του πέθανε νέα και άφησε τον Κουβαρντά με τα παιδιά πολύ μικρά σε ηλικία. Την εποχή εκείνη, δεκαετία του 1910 και 1920, τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα για έναν άνδρα χήρο με μια θράκα παιδιά, να τα φέρει βόλτα σε μια οικογένεια χωρίς μια γυναίκα στο σπίτι. Στην περίπτωση αυτή η λύση ήταν σχεδόν μονόδρομος, να ξαναπαρτρευτεί. Ο δεύτερος γάμος τότε γινόταν σε κλειστό οικογενειακό κύκλο και η στέψη το βράδυ μιας καθημερινής.

Οι γάμοι την εποχή εκείνη, μέχρι και πρόσφατα γίνονταν πάντα την Κυριακή το μεσημέρι, και ποτέ το βράδυ. Στην στέψη συμμετείχε όλο το χωριό, στο γλέντι βέβαια μόνο οι καλεσμένοι. Η ημέρα αυτή ήταν η χαρά των πιστοϊκιάδων του χωριού.

Στο «**Ησαΐα χόρευε**» οι τολμηροί φίλοι του ζεύγους και του κουμπάρου, αντί του ρυζιού που πετάμε σήμερα, τότε πέταγαν κυπαρισσόμηλα και αλίμονο όποιον έβρισκαν στο κεφάλι, το καρούμπαλο ήταν το λιγότερο.

Ο γερο-Χρήστος μπρος στην οικογενειακή τραγωδία που τον βρήκε, αναζήτησε μετά από ένα χρόνο τουλάχιστον (να χρονιάσει η μακαρίτισσα) γυναίκα του κι όπως ήταν πολύ καλός νοικοκύρης και απλοχέρης, εξού και το παρατσούκλι **Κουβαρντάς**, βρήκε μια Σαγκιώτισσα, τη Βασιλική.

Ο Κουβαρντάς κανόνισε να γίνει η στέψη κάποιο βράδυ μιας καθημερινής στο χωριό της νύφης του Σάγκα, στις αρχές του Οκτώβρη σε κλειστό, οικογενειακό κύκλο, έτσι πήγε στο Σάγκα με μια έφιππη παρέα χωρίς να κοινολογήσει την ημέρα. Αλλά όπως ήταν άνθρωπος της αγοράς και γνώριζε την νοοτροπία των Κακουραίων που ήθελαν να στήσουν διάφορα χουνέρια σε ανάλογες περιπτώσεις, είχε πάρει τα μέτρα του για να τα αποφύγει, στο βαθμό που μπορούσε.

Το μυστικό διέρρευσε και η ομάδα των κογιόνηδων του χωριού ενεργοποίησε τους πιστοϊκιάδες του χωριού που αυτοί για κάτι τέτοια πέταγαν την σκούφια τους. Έτσι έθεσαν σε εφαρμογή το πολυμήχανο σχέδιό τους για να αιφνιδιάσουν τον Κουβαρντά.

Όπως είπαμε ήταν αρχές Οκτώβρη, που θα γινόταν η στέψη, τα βαγένια είχαν πλυθεί για να δεχτούν τη νέα μουστιά και έτσι υπήρχε πολύ παλιό ρετσίνο στη διάθεση των πιστοϊκιάδων. Το ρετσίνο που έβγαζαν από τα βαγένια, οι άνθρωποι της εποχής εκείνης, το χρησιμοποιούσαν για εξωτερικό φωτισμό. Τα τοποθετούσαν συνήθως πάνω σε πέτρες και τα άναβαν.

Έτσι σκέφτηκαν οι πιστοϊκιάδες να χρησιμοποιήσουν το ρετσίνο που είχαν. Θα τοποθετούσαν κατά μήκος του δρόμου και στις δυο πλευρές του από την Κατώβρουση μέχρι του Μιχαλόγιαννη και θα το άναβαν λίγο προτού φτάσει το ασκέρι του Κουβαρντά έφιππο από του Σάγκα για να πάει στο σπίτι του.

Ο καιρός ήταν συννεφιά και το σκοτάδι, τότε στο χωριό βαθύ, δεν έβλεπε τη μύτη σου, οπότε η φωταγωγή που θα γινόταν με το ρετσίνο του δρόμου θα έδινε πανηγυρικό τόνο στην υποδοχή των νιόπαντρων. Το βράδυ ήλθε και οι πιστοϊκιάδες άναψαν την κατάλληλη στιγμή το ρετσίνο και περίμεναν το ασκέρι του Κουβαρντά.

Μάτια όμως, ο αείμνηστος μπαρμπα-Χρήστος γνώστης των πραγμάτων είχε αλλάξει διαδρομή. Από την Καρύταινα αντί να πάρει τον κάτω δρόμο, προς Αγιώργη, πήρε την πάνω διαδρομή και από τη ράχη του Κακόση (σημερινή θέση της Παναγίτσας), λάκκα του Κοτίτσα, Ναγαΐκα σπίτι, Μπροτσαίικα (τότε δεν υπήρχε το Ντουραϊκό γεφύρι), θα κατέβαινε στα Τασιοπουλαίικα και θα έφτανε στο σπίτι του.

Οι οργανωτές της υποδοχής του Κουβαρντά είχαν και εφεδρικό σχέδιο. Μια μικρή ομάδα από τους πιστοϊκιάδες είχε πάει και στο σπίτι του και είχε τοποθετήσει ρετσίνο στους γύρω μαντρότοιχους και το είχαν ανάψει.

Έτσι όταν το ασκέρι του Κουβαρντά κατέβηκε στα Τασιοπουλαίικα και φτάνοντας στο Κολιού του Ντούρου βρέθηκε σε μια φωταγωγημένη γειτονιά.

Η Σαγκιώτισσα τα έχασε και ρωτάει τον Κουβαρντά:

— **Τι συμβαίνει Χρήστο;**

Και ο ετοιμόλογος Κουβαρντάς της απαντάει:

— **Με αγαπάει ο κόσμος και ήρθε να με υποδεχθεί.** Και δεν είχε άδικο.

Ο αείμνηστος **Χρήστος Δάμης** που ήταν μεταξύ των πιστοϊκιάδων τελειώνει την ατάκα του:

«**Την νύχτα δεν θυμάμαι να ακούστηκε τουφεκιά, ως συνήθως**».

Άλλες εποχές, άλλα ήθη, άλλοι άνθρωποι.

CITY & KAI
ΣΚΑΛΩΣΙΕΣ
 ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
 ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ελένη Μανέλη

Νεοαναζούλας 10-12, 136 77 Αχαρνών
 Τηλ.: 210 24 04 900 • Κινητ.: 6944 41 26 86
 email: cityskal@yahoo.gr

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΓΥΨΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
 ΓΥΦΩΣΑΝΙΔΕΣ - ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΑΝΙΔΕΣ
 ΨΕΥΔΟΡΟΦΕΣ

ΤΡΙΠΟΛΗ

2710 243301
 6946377015

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτεινές επιγραφές, Διαφημιστικές κατασκευές
 Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED - Εκτυπώσεις

Φλέμινγκ 118 Μοσχάτο
 Τηλ.: 210 9416314 Κιν.: 6972 858307
 e-mail: andreastamat@yahoo.gr

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Δημήτρης Σωτ. Χρόνης

Στις 14 Μαΐου 2018 έφυγε για το μεγάλο ταξίδι της ζωής ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΟΝΗΣ**, γιος του Σωτήρη και της Χρύσως Χρόνη, έπειτα από σύντομη ασθένεια σε Νοσοκομείο των Αθηνών σε ηλικία 59 ετών.

Ο Δημήτρης γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό και ασχολήθηκε με γεωργικές εργασίες.

Τα τελευταία χρόνια μαζί με τη μάνα του ζούσε στην Αθήνα, όπου εργαζόταν.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης του χωριού και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου, όπου τον συνόδεψαν συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Νίκος Παν. Λαγούσης

Πρόσφατα έφυγε από τη ζωή ο **Νίκος Λαγούσης** στην Αμερική (U.S.A.) που ζούσε με την οικογένειά του, πλήρης ημερών (90 ετών).

Ο Νίκος ήταν το πρώτο παιδί του Παναγιωτάκη και της Ελένης Λαγούση. Στη δεκαετία του 1960 έφυγε για την Αμερική (U.S.A.) σε αναζήτηση καλύτερης ζωής.

Είχε παντρευτεί την Δήμητρα Επαμ. Βλάχου και απέκτησαν δύο παιδιά.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Αθανασία Νάτση

Η **Αθανασία Νάτση** πέθανε στις 13 Απριλίου του 2018.

Σεβαστή γιαγιά, πλέον θα ζεις στα παλάτια του ουρανού, γιατί ήρθε η ώρα που ο Θεός έστειλε τους αγγέλους του να πάρουν την ψυχούλα σου. Ξεκουράστηκες, εκεί ψηλά δεν υπάρχει πόνος μόνο χαρά. Θα μας λείψεις γιαγιούλα μου, θα μας λείψουν τα λίγα αλλά γεμάτα αγάπη λόγια που μας έλεγες. Θα σε νιώθουμε δίπλα μας σε κάθε θεία λειτουργία.

Θέλω να πιστεύω πως θα μας βλέπεις και θα χαίρεσαι. Θα φροντίζουμε τον παππού και θα είμαστε πάντα ενωμένοι και αγαπημένοι.

Καλό παράδεισο γιαγιούλα μου, δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα σε θυμόμαστε με αγάπη.

Να μας προσέχεις γιαγιά από εκεί επάνω.

Πηνελόπη Πτωχού

Μαίρη Κολιοπούλου

Στις 20 Μαΐου 2018 έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 94 ετών η **Μαίρη Κολιοπούλου**.

Ήταν μια γυναίκα με ξεχωριστή προσωπικότητα και ταμπεραμέντο, μια φωτεινή και ευχάριστη παρουσία σε όσους την συναναστρέφονταν. Η απώλειά της είναι μεγάλη στους οικείους της, αλλά και αισθητή στην κοινωνία του χωριού μας.

Με καταγωγή από τα Τρόπαια Γορτυνίας, προερχόμενη από μια επιφανή οικογένεια της περιοχής, παντρεύτηκε τον Κώστα Κολιοπούλο και απέκτησαν τρία παιδιά, την Αλεξάνδρα, τον Βασίλη και τον Νίκο.

Σε παραγμένες εποχές και δύσκολες συγκυρίες, στάθηκε στιβαρή και δυνατή, μεγαλώνοντας με ξεχωριστή φροντίδα και αγάπη τα παιδιά της. Γυναίκα δραστήρια και ενεργή, στήριζε και οικονομικά την οικογένειά της διατηρώντας δικό της κατάστημα με λευκά είδη στο Αιγάλεω.

Μετά τη συνταξιοδότηση μετακόμισαν με τον σύζυγό της στο Αρτεμίσιο. Με πολύ κόπο και προσπάθεια έφτιαξαν ένα όμορφο σπίτι, πάντα ανοιχτό και φιλόξενο για τους συγγενείς και τους φίλους και ιδιαίτερα για τα τέσσερα εγγόνια της που περνούσαν με μεγάλη χαρά τα καλοκαίρια τους κοντά στους αγαπημένους τους παππούδες. Παρόλο που η ζωή της επιφύλαξε την τραγική απώλεια του παιδιού της σε προχωρημένη ηλικία, στάθηκε με αξιοπρέπεια μέχρι το τέλος της ζωής της.

Έφυγε ήρεμα στην αγκαλιά της κόρης της που την φρόντισε αγόγγυστα μαζί με τον αδελφό της στη δύση της ζωής της. Θα μας λείψει αφάνταστα ο έξιμνος λόγος της, η ευχάριστη φυσιογνωμία της, ολόκληρη η έντονη παρουσία της που κέρδιζε όποιον την συναναστρεφόταν.

Καλό κατεύοδιο γιαγιά Μαίρη. Θα μας λείψεις πολύ!

Δωρεές στη μνήμη

➤ **Δήμητρας Μπρότση**, σύζυγο του **Αλέκου Μπρότση**, προσέφεραν:

Μπρότση Θεοδώρα 50€
Μπρότση Ειρήνη 20€
Ηλιοπούλου-Κοττή Βούλα 20€

➤ **Μαίρης Κολιοπούλου**

Η κόρη της Αλεξάνδρα Κολιοπούλου προσφέρει στον Σύλλογο το ποσό των 30€

Ντίνα Παν. Ρόκκα-Βλάχου

Στις 23 Μαρτίου 2018 έφυγε από τη ζωή ύστερα από ολιγοήμερη ασθένεια η **Ντίνα Π. Ρόκκα-Βλάχου**.

Η Ντίνα ήταν το 5ο από τα 6 παιδιά του Παναγιώτη και της Χρύσως Ρόκκα (Γιώργος, Κώστας, Ανθούλα, Σπύρος, Ντίνα, Μιχάλης).

Γεννήθηκε στις 29/1/1933 στο χωριό, όπου έζησε μέχρι το 1965. Ενώ ήταν έτοιμη να φύγει για την Αυστραλία, όπου ήδη ήταν τα αδελφία της Μιχάλης και Σπύρος, ο ξαφνικός θάνατος της πρώτης ξαδέλφης της Κωστούλας Ανδρ. Σταματοπούλου, που άφησε ορφανή τη νεογέννητη Κωστούλα, στάθηκε αφορμή να

μη γίνει ο ξενιτεμός.

Το 1965 παντρεύτηκε τον Βασίλη Βλάχο, από τον Παλαίο-όπουρο, ανάπηρο του εμφυλίου πολέμου (όπως και ο αδελφός της Κώστας). Εγκαταστάθηκαν στον Πειραιά όπου δημιούργησαν μια πολύ καλή οικογένεια. Απέκτησαν την Παναγιώτα και τον Παναγιώτη από τον οποίο ευτύχησαν να δουν 4 εγγόνια. Έτσι έζησε τη ζωή της σαν καλή σύζυγος, μητέρα, γιαγιά και συγγενής, γι' αυτό και το κενό που άφησε είναι δυσαναπλήρωτο.

Αιώνια της η μνήμη.

Γιώργος Ρόκκας

Αντίο γιαγιά Ντίνα

Οι συνθήκες πάντα αποτελούσαν δικαιολογία.

Για όλους.

Οι συνθήκες ενός πολέμου, μιας μεταπολεμικής εποχής, μιας κρίσης...

Οι συνθήκες ήταν πάντα αυτό που δικαιολογούσε την σκληρότητα, την απανθρωπιά και τον εγωκεντρισμό του κόσμου. Συχνά ακούγεται η φράση «Δείξε κατανόηση έχει υποστεί πολλά».

Και όμως, ακόμη και σε εποχές όπως αυτή, που ο εγωισμός είναι νόμος. Όσο υπάρχουν άνθρωποι σαν εκείνη, υπάρχει ελπίδα.

Όσο υπάρχουν άνθρωποι που δε χρησι-

μοποιούν τις δυσκολίες που έχουν βιώσει ως πρόφαση για αισχρές πράξεις, υπάρχει ελπίδα.

Όσο υπάρχουν άνθρωποι που μοιάζουν απλοί, αλλά έχουν τόσους ρόλους. Όπως εκείνη. Κόρη, αδελφή, θεία, μάνα, γιαγιά, πεθερά...

Σε όλα βράχος. Σε όλα άνθρωπος.

Με αγάπη για όλους.

Έμπνευση.

Και φάρος ελπίδας.

Καλό ταξίδι αξέχαστη και αγαπημένη μαμά, γιαγιά.....

Παναγιώτα, Παναγιώτης, Αγγελική, Βασίλης, Κωνσταντίνια, Αλέξανδρος, Μαριλένα

Στη μνήμη της Τούλας Μπρότση

Στις 28 Ιανουαρίου του 2018, έφυγε από τη ζωή η αγαπημένη μας **Δήμητρα Μπρότση**, που γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Πικέρνι, μέλος μίας πολυμελούς οικογένειας του Παναγιώτη Γατσόπουλου και της Γεωργίας Πετροπούλου. Παντρεύτηκε τον Αλέκο Μπρότση, από το Κακούρι και απέκτησε δύο παιδιά, το Μιχάλη και τη Γεωργία και τρία εγγόνια, τον Επαμεινώνδα, την Ιωάννα και τη Δήμητρα.

Για όσους γνώρισαν τη Δήμητρα, την Τούλα, όπως τη φώναζαν, παραμένει στη μνήμη σαν ένας άνθρωπος καλοπροαίρετος, ευγενικός, ανιδιοτελής, που πάντα είχε ένα καλό λόγο να πει για όλους και για όλα, χωρίς υποκρισία και δεύτερες σκέψεις.

Παραμένει στη μνήμη μας, των πιο στενών συγγενών, η θεία μας η Τούλα, που ενδιαφερόταν να μάθει εάν είμαστε καλά όλη η οικογένεια, ρωτώντας ξεχωριστά για τον καθένα μας. Η θεία η Τούλα, που όκνα δούλευε τη γη, αφιφώντας τις καιρικές συνθήκες, συνεισφέροντας έτσι οικονομικά στην οικογένεια.

Η εργατικότητα της και στα κτήματα και στο σπίτι ήταν απαραίτητη. Προσπαθούσε, με το δικό της τρόπο, να ικανοποιήσει τις ανάγκες της οικογένειας, γι' αυτό και είχε και την αγάπη όλων, που τη φρόντισαν, όταν αυτή στο τέλος αντιμετώπισε κάποια προβλήματα με την υγεία της.

Για μας, η θεία μας η Τούλα είναι συνυφασμένη με τις ζωές μας. Νομίζουμε ότι είναι ακόμα εκεί στο σπίτι της και μας περιμένει, να μας δει, να μας ρωτήσει τα νέα μας πάντα με ένα γλυκό λόγο και ένα πλατύ χαμόγελο. Ναι, αυτός, ο απλός, ο αγνός άνθρωπος είναι υπόδειγμα για μίμηση. Τα πάντα μπορεί να κατορθώσει κάποιος, αν πλημμυρίζουν τη ψυχή του συναισθήματα αγάπης και καλής διάθεσης προς όλους. Αυτή ήταν η θεία μας η Τούλα.

Από εκεί που είναι, όπου και να είναι, πάντα θα μας χαρίζει εκείνο το αγνό και άδολο χαμόγελό της. Θα τη θυμόμαστε όσο υπάρχουμε.

Γ.Γ.

Κινδυνεύουν οι Αγιογραφίες του Ιερού Ναού των Αγίων Κων/νου και Ελένης στο χωριό μας

Ο ιερέας του χωριού μας **π. Νικόλαος Κουτρομπής** και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού των Αγίων Κων/νου και Ελένης **εκπέμπουν SOS για να σωθούν οι σπουδαίες Αγιογραφίες του Ναού από την υγρασία που εμφανίστηκε πρόσφατα. Πρέπει επειγόντως να φτιαχτεί η σκεπή του Ιερού Ναού και γι' αυτό απαιτείται η οικονομική ενίσχυσή του από όλους τους Κακουραίους.**

Ο ιερέας **π. Νικόλαος Κουτρομπής** και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού των Αγίων Κων/νου και Ελένης ευχαριστούν όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του για την ενίσχυση του Ιερού Ναού και ελπίζουν ότι και άλλοι Κακουραίοι θα ανταποκριθούν τους επόμενους μήνες.

Κακουραίοι και Κακουραίσσες όπου γης, είναι επιβεβλημένο καθήκον σε όλους μας να ανταποκριθούμε με προθυμία και να προσφέρουμε, ότι ο καθένας μας μπορεί για τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του χωριού μας.

Είθε οι προστάτες μας Άγιοι Κων/νος και Ελένη να μας **σκεπάζουν με τη χάρη τους και να μας αγιάζουν, να μας δίνουν υγεία και ψυχική δύναμη, ώστε να επιτελούμε θεάρεστα έργα**, διότι στην εκκλησία μας υπάρχει ευχή που λέει: **«Αγίασον Κύριε τους αγαπώντας την ευπρέπεια του Οίκου Σου».**

Ο τραπεζικός λογ/σμός της εκκλησίας είναι:

IBAN: GR240260668000980100634293

SWIFT/BIC: ERBKGRAA

EFG Eurobank Ergasias

Ο Κακουραίος